

Udgifter til Anskaffelse og aarlig Vedligeholdelse af en saa stor Munderingsbeholdning, som der behøves til Beklædning af den hele Hærstyrke, naar den paa een Gang er under Vaaben, og man vil endda kun under den Forudsætning, at man altid har en kraftig, omsigtigfuld Bestyrelse, være sikket imod, at Systemet ikke, trods de store aarlige Bevillinger, svigter, naar det skal staae sin Prøve. Erfaringen fra sidste Krig taler ikke derimod. Man kan heller ikke lade ude af Betragtning, at de forskjellige retslige Undersøgelser om Forholdene ved Varedepotet, som man i de senere Aar med korte Mellemrum har fundet det fornødent at foranstalte, synes at vidne om, at der ofte med Bestyrelsen af det nye Green af Forpleiningsvæsenet har været forbundet Vanskeligheder af en særegen Art. Mindretallet troer derfor, at det baade i finantiel og i andre Henseender vil være rigtigt nu at gaae over til et andet Beklædningsystem. Imod en Godtgjørelse, som formeentlig maatte fastsættes noget høiere for senere Indkaldelser end for den første og være størst i Krigstilfælde, burde det paahvile den Værnepligtige selv at sørge for sin Overmundering, ligesom nu for Undermundering, efter et ved Lov bestemt Reglement. De Uformuende, som ikke kunne anskaffe det fornødne, maatte der kunne tilstaaes en midlertidig Hjælp enten ved Forstud paa Munderingsgodtgjørelsen eller ved Levering af Munderingsstykker in natura. Skulde den fastsatte Godtgjørelse ved Afregning ikke være tilstrækkelig til dermed at erstatte det in natura Leverede, da maatte en forholdsmaessig Deel deraf tilbagegives, medmindre den Paagældende vilde foretrække at betale Restbeløbet. En saadan Ordning vilde ganske stemme overeens med, hvad Folkethinget nylig har vedtaget for de Søværnepligtiges Vedkommende. — Ved den Lov, som dette Forholds Ordning utvivlsomt vilde kræve, saafremt Mindretallets her fremsatte Anskuelse maatte blive godkjendt, kunde der tages Bestemmelse om, paa hvilken Maade Staten vilde søge Betryggelse for, at de Værnepligtige holdt deres Mundering i forsvarlig Stand, om Tilsynet dermed skulde betroes f. Ex. til Befalingsmændene i Forstærkningen eller til Vægsmændene i Forening med Medlemmer af Com-

muneraabene, eller om overhovedet et saadant Tilsyn under almindelige Forhold maatte ansees fornødent. I Tilfælde, hvor Mandskab indkaldtes i større Antal og med kort Varfel, vilde det nødvendige Tilsyn formeentlig rettest paa de fleste Steder kunne udøves af Communeraabene, som derhos under saadanne Forhold maatte være forpligtede til imod tarmæssig Godtgjørelse efter de foran antydede Regler at forsyne de Værnepligtige med de Munderingsstykker, som de, uden selv at kunne skaffe dem tilveie, fandtes at mangle. Mindretallet holder sig overbeviist om, at man ved denne Ordning vil have større Sikkerhed for, at Mandskabet kan møde ved Afdelingerne i rette Tid forsvarlig munderede, end der efter den hidtil indvundne Erfaring ligger i det nu gjældende System, og skulde der end fremkomme Uregelmæssigheder, vil Soldaternes og Folkets Ubillie derover ikke længere falde paa Krigsbestyrelsen, idet Ansvarer derfor da efter den almindelige Bevidsthed ligger hos den Vedkommende selv. — Saalænge Usserød Fabrik, hvis Stilling dette Forslag ikke berører, fortsættes, vil der neppe være noget til Hinder for, at den opretter mindst eet Udsalgsted i hver Halvbrigadefreds, hvor den Værnepligtige da terminsviis efter den Anvisning, hans Værnepligtsbog eengang for alle kan indeholde, vilde være berettiget til imod Erklæggelse af Fabrikprisen at faae ubleveret det fornødne Klæde. Yderligere tør det ansees for utvivlsomt, at de private Klædefabrikanter, naar først Farven og tildeels Bestaffenheden af Stoffet vare lovbestemte, med Lethed vilde være istand til at erstatte Statsfabriken. — Endnu skal Mindretallet kun bemærke, at Indførelsen af Selbveklædningsystemet ikke blot maa antages at fremme Afdgangen til Skytteforeninger og befordre Deeltagelsen i extraordinaire militaire Øvelser i Nærheden af den Værnepligtiges Hjem, men overhovedet være et ikke uvigtigt forberedende Skridt for Overgangen til et Forsvarssystem, der mere end det nu gjældende nærmer sig Grundsætningerne for en almindelig Folkevæbning, og hvis man ved en Revision af Hærloven maatte finde det rigtigt at gaae i denne Retning, da vil Betydningen af nu at ordne det her omhandlede Spørgsmaal efter